

Věc C-150/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

5. března 2021

Předkládající soud:

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

23. února 2021

Účastník řízení, ve kterém byl uložen trest, jehož výkon je předmětem původního řízení:

D. B.

Sp. zn. (*omissis*)

USNESENÍ

23. února 2021

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi [(okresní soud Lodž-střed v Lodži, Polsko)], úsek výkonu rozhodnutí V. trestního oddělení

(*omissis*) [složení soudu]

po projednání věci na jednání konaném dne 23. února 2021

v právní věci **D. B.**

o žádosti Centraal Justitiele Incassobureau [(Centrální úřad pro výběr pokut, Nizozemsko)]

o výkon rozhodnutí o uložení peněžitého trestu nebo pokuty

na základě článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (konsolidované znění z roku 2012 – Úř. věst. 2012, C 326, s. 47) a čl. 15 odst. 2 kodeksu karnego wykonawczego (zákoník o výkonu trestů)

rozhodl takto:

- I. Soudnímu dvoru Evropské unie se předkládá žádost o rozhodnutí o následujících předběžných otázkách týkajících se výkladu unijního práva:
1. Splňuje rozhodnutí o uložení peněžitého trestu nebo pokuty, které bylo přijato nizozemským ústředním orgánem státní správy určeným podle článku 2 rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut, proti kterému lze podat odvolání k státnímu zastupitelství, jež organizačně podléhá Ministerstvu spravedlnosti, kritéria „rozhodnutí, proti kterému lze podat opravný prostředek k soudu příslušnému v trestních věcech“ ve smyslu čl. 1 písm. a) bodu ii) rámcového rozhodnutí?
 2. Lze podmínku, aby proti rozhodnutí o uložení peněžitého trestu nebo pokuty bylo možné podat opravný prostředek k „soudu příslušnému v trestních věcech“, považovat za splněnou, když je podání odvolání k soudu prvního stupně možné teprve v pozdější fázi řízení, a sice po jeho projednání státním zastupitelstvím s negativním výsledkem, a navíc je v některých případech vázáno na uhrazení platby odpovídající výši uloženého trestu?

II. (*omissis*) [přerušeni řízení]

Odůvodnění

1. Unijní právo

- 1.1 V bodě 5 odůvodnění rámcového rozhodnutí ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut (2005/214/SVV; dále jen „rámcové rozhodnutí“) se uvádí, že toto rámcové rozhodnutí ctí základní práva a zachovává zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii, které jsou vyjádřeny i v Listině základních práv Evropské unie, zejména v kapitole VI uvedené Listiny.
- 1.2 Článek 3 rámcového rozhodnutí stanoví, že se toto rámcové rozhodnutí nedotýká povinnosti dodržovat základní práva a obecné právní zásady podle článku 6 Smlouvy.
- 1.3 Článek 20 odst. 3 rámcového rozhodnutí stanoví možnost odmítnout uznání a výkon rozhodnutí, pokud osvědčení zaslané vydávajícím státem vede ke vzniku otázky, zda nedošlo k porušení základních práv nebo obecných právních zásad podle článku 6 Smlouvy.
- 1.4 Podle čl. 1 písm. a) bodu ii) rámcového rozhodnutí se „rozhodnutím“ rozumí pravomocné rozhodnutí požadující úhradu peněžitého trestu nebo pokuty fyzickou nebo právnickou osobou, jestliže takto rozhodl jiný orgán vydávajícího státu než soud ve vztahu k trestnému činu podle práva

vydávajícího státu za předpokladu, že dotčená osoba měla příležitost k projednání věci před soudem příslušným v trestních věcech.

2. Polské právo

2.1 Článek 611ff § 1 kodeksu postępowania karnego (trestní řád) stanoví, že pokud členský stát Evropské unie, označovaný v tomto oddíle jako „vydávající stát“, požádá o výkon pravomocného rozhodnutí o peněžitém trestu nebo pokutě, vykoná toto rozhodnutí okresní soud, v jehož obvodu má pachatel majetek nebo příjmy nebo ve kterém má trvalý nebo dočasný pobyt.

3. Nizozemské právo

3.1 Centraal Justitieel Incassobureau (Centrální úřad pro výběr pokut, Nizozemsko) je ústřední orgán státní správy odpovědný za výběr a vymáhání blokových pokut uložených za skutky spáchané na území Nizozemského království.

3.2 Proti výzvě k úhradě blokové pokuty vystavené Centrálním úřadem pro výběr pokut lze do 6 týdnů podat odvolání k [officier van justitie (státní zástupce, Nizozemsko)]. Pokud státní zástupce odvolání nevyhoví, může potrestaná osoba podat žalobu k [rechtbank (soud prvního stupně, Nizozemsko)]. Pokud se ovšem věc týká pokuty ve výši nejméně 225 eur, je projednání věci soudem podmíněno složením jistoty odpovídající uloženému trestu.

4. Skutkový stav

4.1 Rozhodnutím ze dne 17. ledna 2020 byl D. B. uložen peněžitý trest ve výši 210 eur za přešupek podle článku 2 nizozemského [Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (zákon o správněprávním prosazování pravidel silničního provozu)], spáchaný dne 5. ledna 2020 a spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti. Rozhodnutí je pravomocné od 28. února 2020.

5. Vnitrostátní soudní řízení

5.1 Dne 22. září 2020 došla Sądu Rejonowemu dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (okresní soud Lodž-střed v Lodži) žádost nizozemských orgánů o výkon peněžitého trestu uloženého D. B.

5.2 Dne 6. listopadu 2020 zaslal předkládající soud Centrálnímu úřadu pro výběr pokut otázky týkající se řízení o odvolání proti rozhodnutí o uložení sankce a postavení odvolacího orgánu. Jeho odpověď došla soudu dne 22. února 2021.

5.3 Potrestaný se nedostavil na žádné z jednání nařízených na 6. listopadu 2020, 8. prosince 2020 a 23. února 2021. Nepodal ani žádné písemné vyjádření.

6. Přípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce a důvody pro její podání

6.1 S ohledem na okolnosti projednávané věci je sąd rejonowy (okresní soud) vnitrostátním soudem, jehož rozhodnutí lze napadnout opravnými prostředky ve smyslu čl. 267 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie. Proti usnesení sądu rejonowego (okresní soud) o výkonu soudního rozhodnutí lze podat stížnost k sądu okręgowemu (krajský soud) (čl. 611fh § 3 trestního řádu).

6.2 Odpověď Soudního dvora Evropské unie na otázku položenou předkládajícím soudem je zásadní pro správný výklad a uplatnění vnitrostátních předpisů provádějících rámcové rozhodnutí 2005/214/SVV ve věci, kterou předkládající soud projednává.

6.3 Vzhledem k rozhodnutím Soudního dvora z let 2019 a 2020 a týkajícím se postavení státního zástupce jako „justičního orgánu“ podle rámcového rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu¹ má předkládající soud za to, že existují vážné pochybnosti o právní povaze rozhodnutí o uložení peněžitých trestů a pokut vydaných nizozemským ústředním orgánem, jelikož ten má povahu správního orgánu a odvolání proti rozhodnutí o uložení trestu se podává ke státnímu zástupci, a nikoli k soudu.

7. Názor předkládajícího soudu na odpověď, která má být poskytnuta na položené předběžné otázky

7.1 Vzhledem k článku 3 a čl. 20 odst. 3 rámcového rozhodnutí a k právní síle, kterou článek 6 SEU přiznává ustanovením o ochraně základních práv, musí být čl. 1 písm. a) bod ii) rámcového rozhodnutí, zejména pokud jde o pojem „soud“, vykládán s přihlédnutím ke znění článku 6 EÚLP a k výkladu norem obsažených v tomto ustanovení podanému v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku.

7.2 Podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku je základní podmínkou, která zaručuje spravedlivý proces, předložení věci nestrannému soudu, jenž nevykazuje charakteristické rysy závislosti na výkonné moci². Mimoto je podstatnou náležitostí umožňující odvolat se proti nespravedlivému rozhodnutí neexistence nadměrných poplatkových nebo právních překážek ztěžujících jeho podání.

7.3 Dotčené rámcové rozhodnutí umožňuje přeshraniční výkon trestů a pokut uložených nejen soudy, ale i správními orgány. V takové situaci musí ovšem

¹– Zejména rozsudky ve spojených věcech C-508/18 a C-82/19 PPU a ve věci C-489/19 PPU.

²– Rozsudky ESLP ze dne 23. června 1981, Le Compte, Van Leuven a De Meyer v. Belgie, stížnost č. 7238/75, a ze dne 19. dubna 1988, Belilos v. Švýcarsko, stížnost č. 10328/83.

vnitrostátní právo vydávajícího státu stanovit možnost odvolání proti takovému rozhodnutí k soudu příslušnému v trestních věcech³.

- 7.4** Pojmem „soud příslušný v trestních věcech“ se Soudní dvůr Evropské unie zabýval v řízení o předběžné otázce českého soudu ve věci Baláž⁴. V rozsudku vydaném v této věci Soudní dvůr zaprvé rozhodl, že se jedná o autonomní pojem unijního práva, který musí být vykládán autonomním a jednotným způsobem v celé Unii⁵. Zadruhé uvedl, že při posuzování, zda je dotčený orgán soudem ve smyslu čl. 1 písm. a) bodu iii) rámcového rozhodnutí, je třeba přihlídnout k souboru faktorů, například zda je orgán zřízen zákonem, zda se jedná o stálý orgán, zda má obligatorní jurisdikci, zda má řízení před ním kontradiktorní povahu, zda aplikuje právní předpisy a zda je nezávislý⁶. Daný orgán musí rovněž mít pravomoc k projednání věci po právní stránce i po stránce skutkové, jakož i možnost posoudit důkazy a určit na jejich základě odpovědnost dotčené osoby a přiměřenost trestu.
- 7.5** V rozsudku ve věci LM, C-216/18 PPU, Soudní dvůr uvedl, že požadavek nezávislosti soudců spadá do podstaty základního práva na spravedlivý proces, které má zásadní význam jakožto záruka ochrany všech práv, která jednotlivcům vyplývají z unijního práva, a jako záruka zachování společných hodnot členských států stanovených v článku 2 SEU, zejména hodnoty právního státu⁷. Každý členský stát musí zajistit, aby orgány, které jakožto „soudy“ ve smyslu vymezeném unijním právem spadají do jeho systému procesních prostředků v oblastech pokrytých unijním právem, splňovaly požadavky na účinnou právní ochranu. Ochrana nezávislosti uvedených orgánů je k zajištění této právní ochrany zásadní⁸.
- 7.6** V uvedeném rozsudku Soudní dvůr upřesnil, že nezávislost má dva aspekty, a sice vnější a vnitřní. První z nich předpokládá, že dotčený orgán vykonává své soudní funkce zcela samostatně, není hierarchicky na nikoho vázán ani není nikomu podřízen a od nikoho nepřijímá příkazy či pokyny jakéhokoliv původu, čímž je chráněn před vnějšími zásahy nebo tlaky, které by mohly narušit nezávislost rozhodování jeho členů a ovlivnit jejich rozhodnutí. Tato nezbytná svoboda ve vztahu k takovým vnějším skutečnostem vyžaduje určité záruky vlastní ochraně těch osob, jejichž úkolem je rozhodovat, jako je neodvolatelnost. Další záruky uvedené Soudním dvorem představují skutečnost, že tyto osoby pobírají platové ohodnocení úměrné významu

³– Článek 1 písm. a) bod ii) rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV.

⁴– Rozsudek SDEU ze dne 14. listopadu 2013, Baláž, C-60/12, EU:C:2013:733.

⁵– Bod 26.

⁶– Bod 32.

⁷– Rozsudek SDEU ze dne 25. července 2018, LM, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, bod 48.

⁸– Body 52 a 53.

funkcí, které vykonávají, a také vhodně nastavený režim kárné odpovědnosti⁹.

- 7.7** Druhý, vnitřní aspekt, souvisí s pojmem „nestrannost“ a týká se rovného odstupu ve vztahu ke stranám sporu a jejich příslušným zájmům s ohledem na předmět sporu. Tento aspekt vyžaduje tedy dodržování objektivitu a neexistenci jakéhokoli zájmu na vyřešení sporu mimo striktního použití právního předpisu¹⁰.
- 7.8** V kontextu výše uvedených vodítek Soudního dvora k pojmu „nezávislost justičního orgánu“ je nezbytné zkoumat, zda nizozemské státní zastupitelství, které projednává odvolání proti peněžitým trestům a pokutám uloženým takovým správním orgánem, jako je Centrální úřad pro výběr pokut, splňuje požadavek nezávislosti umožňující kvalifikovat jej jako „soud příslušný v trestních věcech“.
- 7.9** Postavení státního zástupce coby orgánu, který vydává evropský zatýkací rozkaz (dále jen „EZR“), bylo předmětem otázek položených ze strany členských států v několika věcech rozhodnutých Soudním dvorem v roce 2019. V rozsudku ve spojených věcech OG a PI, C-508/18 a C-82/19 PPU], Soudní dvůr vyloučil možnost považovat státní zastupitelství za nezávislý justiční orgán, je-li vystaveno riziku, že bude přímo či nepřímo podléhat individuálním příkazům nebo pokynům ze strany výkonné moci, jako např. ministra spravedlnosti¹¹. V tomto ohledu je třeba uvést, že Soudní dvůr zaujal tento postoj navzdory skutečnosti, že proti rozhodnutí státního zástupce o vydání [EZR] bylo možné podat odvolání k soudu, i navzdory vyjádření zástupců německé strany v tom smyslu, že individuální pokyny vydává ministr spravedlnosti zřídka, že ty musí mít písemnou formu a musí být oznámeny předsedovi zemského parlamentu¹².
- 7.10** Ve věci NJ, C-489/19 PPU¹³, bylo zkoumáno postavení rakouského státního zastupitelství v řízení o EZR. I v Rakouské republice podléhají státní zastupitelství pokynům spolkového ministra spravedlnosti. Charakteristickým rysem řízení o vydání EZR v tomto státě je ovšem skutečnost, že státní zastupitelství nevydávají tato rozhodnutí samostatně. Vyžaduje se totiž schválení soudem, který má přístup k pokynům vydaným ve věci, může provádět vlastní vyšetřování nebo je nařídít a konečně rozhodnutí přijímá samostatně. Navíc lze rozhodnutí o vydání [EZR] napadnout i žalobou. Tato zvláštní, rozhodující úloha soudu v řízení o

⁹– Body 63–64.

¹⁰– Bod 65.

¹¹– Rozsudek SDEU ze dne 27. května 2018, OG a PI, C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456.

¹²– Body 79–90.

¹³– Rozsudek SDEU ze dne 9. října 2019, NJ, C-489/19 PPU, EU:C:2019:849.

vydání EZR, vedla pak Soudní dvůr k tomu, že státního zástupce akceptoval jakožto vystavující orgán pro EZR, a to navzdory tomu, že v textu rozsudku jednoznačně konstatoval, že rakouské státní zastupitelství nesplňuje požadavek nezávislosti¹⁴.

7.11 Podle čl. 116 odst. 1 a 2 Ústavy Nizozemského království platí, že soudy, které jsou součástí soudnictví, jakož i organizaci, složení a pravomoci soudnictví upraví právní předpis o síle zákona.

7.12 Podle článku 117 Ústavy Nizozemského království jsou osoby pověřené výkonem spravedlnosti a nejvyšší státní zástupce u Nejvyššího soudu jmenováni doživotně královským nařízením¹⁵. Státní zástupci jednotlivých organizačních složek státního zastupitelství jsou jmenováni Královnou a jsou odvolatelní. V praxi závisí rozhodnutí o jmenování dané osoby státním zástupcem na ministru spravedlnosti¹⁶.

7.13 Podle [Wet op de Rechterlijke Organisatie (zákon o organizaci soudnictví)] ze dne 18. dubna 1927¹⁷ soustavu soudů v Nizozemském království tvoří soudy prvního stupně, odvolací soudy a Nejvyšší soud¹⁸. Tyto orgány definuje zákon jako soudy¹⁹. Státní zástupci jsou naproti tomu zařazeni do kategorie osob podléjících se na výkonu spravedlnosti²⁰.

7.14 Nizozemské státní zastupitelství podléhá Ministerstvu spravedlnosti²¹. Ministr spravedlnosti je politik a za svá jednání je odpovědný parlamentu. Vedle určování obecné trestní politiky ministerstva prostřednictvím obecné koncepce vykonává vůči podřízeným státním zástupcům mnoho mocenských pravomocí: má například rozhodující hlas v procesu jmenování do úřadu či možnost přidělit státní zástupce k jiné organizační složce státního zastupitelství. Je rovněž oprávněn udělovat státním zástupcům individuální pokyny. Nevykonání pokynu může být důvodem pro zahájení

¹⁴– Bod 40.

¹⁵– Text Ústavy je k dispozici na adrese: <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Constitution-NL.pdf>.

¹⁶– Marguery T. P., *Unity and diversity of the Prosecutions in Europe. A study of the Czech, Dutch, French and Polish Systems*, 2008, s. 112–113, k dispozici na adrese: https://www.rug.nl/research/portal/files/2712234/14_thesis.pdf

¹⁷– https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Wet-op-de-Rechterlijke-Organisatie_EN.pdf

¹⁸– Článek 2 zákona o organizaci soudnictví.

¹⁹– Článek 1 písm. a) zákona o organizaci soudnictví.

²⁰– Článek 1 písm. b) zákona o organizaci soudnictví.

²¹– Marguery T. P., *op. cit.*, s. 100.

kárného řízení proti podřízenému státnímu zástupci²². Pokyny musí mít v zásadě písemnou formu, ale ve výjimečných situacích je přípustné udělit pokyn ústně. Pravidlem je též založení znění pokynu do spisu ve věci, ledaže „*tomu brání zájem státu*“, což je neurčitý pojem. Je třeba rovněž dodat, že nizozemští státní zástupci obecných státních zastupitelství nemají imunitu, nevykonávají svoji funkci doživotně a jsou odvolatelní.

- 7.15** Dále je třeba poukázat na to, že proti oprávnění ministra spravedlnosti udělovat individuální pokyny se důrazně vyslovila Benátská komise. Tento orgán podrobil kritice i podobné oprávnění ministra spravedlnosti / generálního prokurátora v Polské republice²³. Za nevhodné označuje Benátská komise řešení, kdy má zákonodárna nebo výkonná moc vliv na otázku, zda v dané věci zahájit trestní řízení, protože toto rozhodnutí by mělo být výhradně věcí státního zástupce²⁴.
- 7.16** S přihlédnutím k charakteristikám úřadu státního zástupce v Nizozemském království, k jeho postavení v rámci široce pojatého soudnictví a k obsahu rozsudku Baláž tedy vyvstává otázka, zda nizozemské státní zastupitelství může být považováno za „*soud příslušný v trestních věcech*“. Předkládající soud má za to, že odpověď na tuto otázku je záporná. Řešení zvolené v čl. 1 písm. a) bodech ii) a iii) rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV má povahu záruky, která má kompenzovat případné nedostatky v ochraně základních práv v důsledku skutečnosti, že pravomoc ukládat peněžité tresty a pokuty mají i správní orgány.
- 7.17** Odvolání ke zcela nezávislému justičnímu orgánu, který má pravomoc věcně hodnotit důkazní materiál a který v řízení uplatňuje zásadu *in dubio pro reo* či zásadu individualizace trestu, je mechanismem umožňujícím realizaci hlavních funkcí trestního procesu a trestané osobě výkon jejího práva na obhajobu.
- 7.18** Je přitom třeba podotknout, že možnost zahájit soudní řízení nabývá na významu zejména v situacích, kdy je první fáze „rozhodování“ o vině a trestu zcela automatizovaná a omezuje se na ověření údajů o vlastníkovi vozidla, vytištění rozhodnutí vygenerovaného počítačovým systémem a jeho následné zaslání adresátovi. V případě nizozemského ústředního orgánu se totiž při přijímání rozhodnutí o uložení peněžitého trestu nebo pokuty neuplatňují zásady typického trestního procesu. Veškeré břímě uplatňování

²²– Marguery T. P, *op. cit.*, s. 122.

²³– European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Opinion 892/2017 on the act on the public prosecutor's office as amended, bod 113. Text je k dispozici na adrese: [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD\(2017\)028-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD(2017)028-e).

²⁴– European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Report Nr 494/2008 on European standards as regards the independence of the judicial system: part II - the Prosecution Service, bod 87(8). Text je k dispozici na adrese: <https://rm.coe.int/1680700a60>.

základních procesních záruk tedy nese odvolací orgán, a sice státní zastupitelství, které podle předkládajícího soudu není v Nizozemském království nezávislým orgánem. Takový závěr by mohl vést k odmítnutí uznat a vykonat rozhodnutí vydané Centrálním úřadem pro výběr pokut jakožto orgánem, který nespĺňuje kritéria stanovená v čl. 1 písm. a) bodě ii) rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV.

7.19 Posoudit bude zároveň třeba i právní úpravu nizozemského odvolacího řízení, podle které v případě, kdy státní zástupce nevyhoví odvolání proti rozhodnutí Centrálního úřadu pro výběr pokut, lze následně podat další odvolání k soudu prvního stupně. Takový režim odvolání nespĺňuje podle předkládajícího soudu požadavek čl. 1 písm. a) bodu ii) rámcového rozhodnutí, jenž stanoví, že odvolání musí být možné podat k soudu příslušnému v trestních věcech. Rámcové rozhodnutí totiž podle všeho zavádí možnost podat odvolání k soudu přímo, bez nutnosti vyčerpat jakýkoli jiný, dodatečný postup. Podle rozsudku Baláž nesmí odvolací řízení narážet na nepřiměřené právní nebo poplatkové překážky²⁵. Vzhledem ke zvláštní, přeshraniční povaze řízení o vymáhání peněžitého trestu nebo pokuty a k řadě problémů spojených s vymáháním trestů nebo pokut uložených nizozemským orgánem, na které bylo upozorněno v řízeních o předběžné otázce zahájených polskými soudy, je mimořádně důležité, aby odvolání proti rozhodnutím o uložení takových trestů nebo pokut bylo možné podávat přímo, a to k orgánu splňujícímu kritérium nezávislosti.

7.20 V případě, kdy se odvolání proti rozhodnutí o uložení peněžitého trestu nebo pokuty podává k okresnímu soudu, je navíc potřebné nejen absolvovat fázi projednání věci státním zástupcem, která oddaluje projednání odvolání a představuje dodatečnou institucionální překážku, ale v některých případech je zatíženo i poplatkovou překážkou. Dosahuje-li totiž částka pokuty nebo peněžitého trestu nejméně 225 eur, je projednání odvolání soudem podmíněno složením jistoty ve výši odpovídající této částce. Předkládající soud má za to, že takto nastavené odvolací řízení může v přeshraniční situaci představovat pro cizího státního příslušníka překážku odrazující jej od podání odvolání.

7.21 Shora popsané pochybnosti odůvodňují předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie.

7.22 Z těchto důvodů přijal předkládající soud na základě článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie rozhodnutí uvedené ve výroku tohoto usnesení.

7.23 (*omissis*) [přerušeni řízení]

Monika Stefaniak-Dąbrowska, soudkyně

²⁵– Rozsudek Baláž, C-60/12, bod 46.